

kih krajih prepevali »Die Wacht am Rhein« ter so prisegali na vsenemško zastavo. Duh, ki jih prešinja, je vsenemški. Zato si želijo, da bi se na Karavankah in v Radgoni pojavile čimprej zastave Hitlerjeve Nemčije s kljukastim križem. »Deutsche Zeitung«, glasilo nemške manjšine za dravsko banovino, nam nujno priporoča, naj se sprijaznimo s to mislijo. V svoji številki dne 29. junija piše, da bi bilo »gotovo v dobro razumljeno korist Jugoslavije, če bi prej ali slej mejila na nemško državo«. O borbi Avstrije za svojo samobitnost in svojo samostojnost pa je pisal celjski nemški list 15. junija to-le: »Stališče, ki ga sedaj zavzema Avstrija, je sebično gibanje, ki bo končno imelo isti uspeh ko nesmiselno zapravljjanje in prevzetija preteklega desetletja. Avstrijski ponos bi moral temeljiti na sklenjenem občestvu, na pomoči iz sebe in iz vsega nemštva ter ne bi smel za Avstrijo pogubne mirovne pogodbe vedno iznova priznati s tem, da berači povsod po svetu.« Mirovna pogodba, ki jo ima »Deutsche Zeitung« v mislih in ki jo imenuje »pogubna«, je sentžermenska pogodba z dne 10. septembra 1919, ki je ustvarila sedanjo Avstrijo in njene državne meje. Mar bo celjsko nemškonacionalno glasilo ob obletnici pogodbe tako pisalo, kakor so pisali ob obletnici versajske mirovne pogodbe (28. junija 1919) nemško-socialni listi: »Proč z versajsko pogodbo!« »Versaj pomenja rop!« (Glavno nemško socialno glasilo »Völkischer Beobachter« z dne 28. junija 1933)?!

Uloga nemštva v inozemstvu.

Nemško manjšinsko glasilo v Celju poroča 11. junija o binkoštnem zborova-

nju »Društva za Nemce v inozemstvu« v mestu Passau. Na tem zborovanju borbenega vsenemštva je vseučiliški profesor dr. Penck izjavil: »Nemška država je sicer po mirovni pogodbi zmanjšana, nemštvo pa je močnejše kakor kdaj poprej.« Državni namestnik na Bavarskem general Epp je to društvo imenoval »spono, ki naj drži skupaj naše raztrgano ljudstvo, osobito odkar sta vsled sovražnega nasilja po svetovni vojni samo dve tretjini nemškega ljudstva združeni v nemški državi.« Voditelj društva (zdaj se imenuje »Ljudska zveza za nemštvo v inozemstvu«) dr. Steinacher je v svojem govoru Nemcem v inozemstvu določil to-le ulogo in nalogo: »Tukaj bodite okop zoper tuje zahteve, tam bodite most, na 3. mestu pa zvezni činitelj!« S tem je jasno opredeljena naloga, ki jo imajo izpolnjevati Nemci v inozemstvu: »okop« in »most«. Inozemski Nemci, torej tudi oni v Jugoslaviji, imajo ulogo in nalogo »okopa« in »mosta« za vsenemštvo. Ta naloga je izrazito politična. Vršiti pa jo morajo ne z besedo — besed je bilo dovolj —, marveč z dejanjem. Da pa jo bodo mogli vršiti, jim je treba dati na razpolago gmožna sredstva. V to svrhu se je ustanovil za rojake, »ki se najtežje bojujejo ter so najbolj preizkušeni«, za Nemce v inozemstvu poseben obramben sklad pod imenom »Narodni častni dar 1933«, ki je proračunjen na 2 milijona mark. V pozivu se povdarja, da je treba 1000 ljudi, kojih vsak podpisuje 2 tisoč mark. Kot prva sta podpisala državni predsednik Hindenburg in kancler-voditelj Adolf Hitler.

*

svobodomiselstva. Objavili so jo kajpada s svojimi pripombami, ki pa niso mogle zmanjšati velikega vtisa, ki ga je papeževa okrožnica povsod napravila. Katoliško ljudstvo pa je okrožnico sprejelo z velikim navdušenjem. Ko so listi objavili prve vesti o vsebini papeževe okrožnice, se je v Madridu takoj zbralo preko 10.000 ljudi, večinoma mladine, ter so pred palačo papeževega nuncija priredili burne manifestacije Sv. Očetu. Istočasno se je zbralo okoli 8000 ljudi pred palačo madridskega nadškofa, da se mu zahvalijo za pastirsko pismo španskih škofov, ki je bilo objavljeno istočasno s papeževo okrožnico. Tudi v drugih mestih Španije so se vršile manifestacije za papeža in škofo. Vsak dan prihajajo v nunciaturo zahvalni brzojavi in pisma iz cele Španije. Zavest španskega katolicizma raste in z zavestjo se jača tudi odporna sila. Nedavno je Sv. Oče sprejel v avdienci španske remarje, ki so prispeli v dveh oddelkih: v prvem jih je bilo 3000, v drugem pa preko 1000. Pri obeh sprejemih je Sv. Oče razpravljajal o sedanjih razmerah na Španskem. Bodril je katoličane, naj vztrajajo v zvestobi in delu ter jim priporočal kot geslo: »Molite, čujte in delajte!«

Vincencijeve konference. Letos obhajamo stoletnico ustanovitve Vincencijevih konferenc. Ustanovil jih je leta 1833 Ozanam, takrat vseučiliški dijak v Parizu. Vincencijeve konference so razširjene po vsem svetu ter so storile ogromno dobrega za bolnike, siromake, na duši in telesu trpeče. Ta obletnica se je obhajala širom katoliškega sveta. Posebno veličastna je bila proslava v tistem mestu, kjer so te konference nastale in kjer je njihovo središče, v Parizu. Pri tej priliki so bili v Parizu zbrani zastopniki te važne organizacije katoliške dobrotelčnosti iz celega sveta. Poleg zborovanj so se tudi vršile cerkvene slovesnosti. Na glavnem zborovanju je bilo ugotovljeno, da je sedaj po celem svetu 13.800 konferenc sv. Vincenca s preko 200.000 članov. Kljub težki gospodarski krizi so te konference l. 1932 razdelile siromakom v samem denarju okoli 200 milijonov frankov. Od teh je bilo v Franciji nabranih 3 milijoni, v ostali Evropi 83 milijonov, v Afriki 2 milijona, v Ameriki 91 milijonov, v Aziji 1 milijon ter v Avstraliji in Oceaniji 4 milijoni. Te številke dokazujejo veliko delo katoliške Cerkve in njenih vernikov za bolnike, trpine, zapuščene, zanemarjene in reveže. Vincencijeve konference pa so samo en del udejstvovanja katolicizma na polju dobrotelčnosti.

Priprave za biserno mašo nadškofa dr. Jegliča.

Dne 29. in 30. julija bodo katoliški Slovenci na slovesen način praznovali biserno sveto mašo svojega nadškofa dr. Jegliča v zvezi z 1900letnico našega odrešenja. V nedeljo dne 30. julija bo na ljubljanskem stadionu velika cerkvena slovesnost, katere se bo udeležilo ogromno število ljudstva iz ljubljanske škofije. Vsekakor pa bi bilo želeli, da bi se tudi katoliški Slovenci iz lavantinske škofije ude-

1100 let katolicizma. Naš list je že poročal o zanimivi 1100letnici, ki jo letos obhaja slovaški katolicizem. Leta 833 je slovaški knez Pribina, ki je pozneje vladal Slovincem ob Blatnem jezeru, dal sezidati v Nitri prvo katoliško cerkev. S tem je bila položena podlaga za razširjevanje krščanstva med Slovaki in v velikomoravski državi. Tako je bilo v teh krajih omogočeno poznejše apostolsko delovanje slovanških apostolov sv. Cirila in Metoda, ki ju je na prošnjo kneza Rastislava poslal leta 863 grški cesar Mihael III. Solunska sv. brata sta med prvim slovanškim narodom, ki je na severu sprejel krščanstvo, utrdila temelje vere ter kulture. O priliki važnega jubileja v Nitri piše vatikanski list »Osservatore Romano«: »Jubilej v Nitri spominja svet na početke krščanskega severnega slovanstva in njegove kulture, in sicer katoliškega slovanstva in čehoslovaške kulture posebej. Spomin na ta dogodek ima velik verski, kulturni in narodni pomen za te kraje, katerim je Bog dal, da ga proslavljajo v lastni narodni svobodi, kakor v času, ko je v teh krajih bila prvokrat zasajena krščanska vera. To bo dostojna mani-

festacija narodnega, verskega in kulturnega življenja čehoslovaškega, pa tudi manifestacija, ki bo pokazala življenjsko moč teh krajev ne v duhu ločitve in ovire za druge, marveč v medsebojnem sporazumu in sodelovanju.« Spričo te 1100letnice bi pripomnili naslednje: Za vladavine korotanskega vojvode Hotimirja (753—772) je škof Modest leta 760 posvetil na ozemlju vojvodine korotanske tri cerkve: cerkev Marije Device na Gosposvetskem polju pri krnskem gradu, ki je bila škofijska stolna cerkev, iz česar se da sklepati, da je bila Devica Marija deželna zaščitnica vojvodine korotanske. Dalje cerkvi na Lurnškem polju in v Ingeringu. Predniki današnjih Slovincov so torej že pred 1173 leti, torej 73 let prej, vstopili v kolo zapadno-evropske krščanske civilizacije nego Čehoslovaki.

Španski katoličani. Čim bolj se trudi sedanja liberalno-socialistična vlada, da bi Cerkvi nadela spono in jarem suženjstva, tem bolj raste odpor katoličanov. Sv. Oče je španskim katoličanom s posebno okrožnico prišel na pomoč. Papeževa okrožnica je vzbudila velik odmev v celi Španiji. Svobodomislci bi jo radi bili ljudstvu zamočali, pa niso mogli. Čim so jo objavili katoliški ali katolicizmu vsaj naklonjeni listi, so jo morali prinesiti tudi vodilni listi meščanskega in socialističnega